

در زراعت و باغبانی

بررسی اثرات شوری و تغذیه ازته بر روی میزان اسید پروسیک سورگوم علوفه‌ای رقم اسپید فید (Speedfeed)

• سعید امیریان امیری، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده علوم دانشگاه گرگان
• غلامرضا حدادچی و • احمد عبدالزاده، اعضا هیات علمی دانشگاه گرگان

تاریخ دریافت: تیر ماه ۱۳۸۱ تاریخ پذیرش: بهمن ماه ۱۳۸۱

چکیده

به منظور بررسی اثر شوری و تغذیه ازته بر میزان اسید پروسیک سورگوم علوفه‌ای *Sorghum bicolor* Speedfeed آزمایشی به صورت فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی در محیط کشت شنی در گلخانه به اجرا در آمد. فاکتور شوری در دو سطح (صفر و ۱۰۰ میلی مول کلرور سدیم) و تغذیه ازته با سه منبع متفاوت (نیترات، آمونیوم و نیترات آمونیوم) در نظر گرفته شد. بعد از برداشت محصول این گیاهان، وزن خشک ریشه، ساقه و برگ، طول بخش‌های هوایی، سدیم و پتاسیم بخش‌های هوایی و ریشه، مقدار پروتئین و اسید پروسیک برگ در آنها اندازه‌گیری شد. نتایج نشان می‌دهد که اثر شوری بر روی صفات مورد نظر معنی‌دار بوده است. در حالیکه اثر تیمارهای ازت و اثر متقابل شوری \times ازت بر طول بخش‌های هوایی، وزن خشک ساقه و برگ اثر معنی‌دار داشتند، اما برای بقیه صفات اختلاف آماری مشاهده نشده است. مقایسه میانگین صفات نشان می‌دهد که تیمار شوری موجب کاهش صفات رشد، غلظت‌های پروتئین، پتاسیم بخش‌های هوایی و ریشه و افزایش غلظت اسید پروسیک و سدیم بخش‌های هوایی و ریشه گردیده است که با شاهد اختلاف معنی‌داری دارند. میزان اسید پروسیک در میان تیمارهای ازت بدون شوری و در تیمار آمونیوم به صورت معنی‌داری کمتر از دو تیمار نیترات و نیترات به همراه آمونیوم بود و شوری سبب افزایش بیشتر اسید پروسیک در تیمار آمونیوم نسبت به دو تیمار دیگر ازت شد و این افزایش بر خلاف دو تیمار دیگر در سطح ۱٪ معنی‌دار بود. با توجه به اینکه نسبت پتاسیم به سدیم در گیاهان یک نسبت بحرانی می‌باشد و با افزایش این نسبت، مقاومت به شوری نیز در گیاهان افزایش می‌یابد. می‌توان نتیجه گرفت که سورگوم تحت تنش شوری، هنگامی که با تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیوم مورد تغذیه قرار گیرد، مقدار سدیم کمتری را جذب کرده و اثرات سمیت سدیم را نیز کاهش می‌دهد. بهترین منبع ازت برای سورگوم، بدون تیمار شوری، آمونیوم است. که بالاترین رشد و کمترین میزان اسید پروسیک را دارا می‌باشد، اما با اعمال شوری، تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیوم به لحاظ اینکه بیشترین مقدار پروتئین و کمترین مقدار اسید پروسیک و بالاترین نسبت پتاسیم به سدیم بخش‌های هوایی را دارا می‌باشند، توصیه می‌شوند.

کلمات کلیدی: شوری، تغذیه ازت، اسید پروسیک، سورگوم

Pajouhesh & Sazandegi, No 59 .pp:2-9

Effects of salinity and N nutrition on prussic acid (HCN) concentration of forage sorghum (Var.Speedfeed)

by: S. Amirian, Haddadchi G. R., Abdolzadeh .A. Gorgan University of Agriculture Sciencec and Natural Resources, Gorgan, Iran.

The effects of salinity and nitrogen nutrition on growth, protein content and prussic acid concentration of forage sorghum Var. Speedfeed was determined in sand and hydroponics culture in greenhouse and growth chamber. The treatments were included two salinity levels (0,100 mM NaCl) and three nitrogen source (nitrate, ammonium and ammonium plus nitrate). The dry weight of roots, shoots and leaves, length of shoot, concentration of Na⁺, K⁺, protein and prussic acid in plants were determined after harvesting. The results indicated that salinity effect on all parameters was significant, whereas effects of N nutrition and N+ salinity was significant only on roots, shoots and leaves dry weight and shoot length. Salinity induced significant

دارد) قادر خواهد بود که آب را بهتر جذب کرده و تلفات آب به اتمسفر را بهتر تنظیم کند (۳). سورگوم علوفه‌ای دارای هیبریدهای متنوعی می‌باشد که رقم Speedfeed آن از نوع هیبرید زودرس می‌باشد. این رقم به همراه ۵ رقم دیگر در سال ۱۳۷۳ برای کشاورزان معرفی شد. سورگوم‌های علوفه‌ای در ارتفاع یک متری برداشت شده و دارای میانگین عملکرد ۸۰ تا ۱۲۰ تن در هکتار می‌باشد (۲). سورگوم علوفه‌ای گیاهی یکساله از تیره پو آسه، زیر تیره پانیکوئیده و قبیله آندروپوگون می‌باشد. گونه‌های یکساله آن دارای $2n=20$ کروموزوم می‌باشد، در حالیکه سورگوم علفی یکساله وحشی دارای $2n=10$ کروموزوم و سورگوم چند ساله یا قیاق *Sorghum halepense* دارای $2n=40$ کروموزوم می‌باشد (۷). سورگوم دارای ساقه توپر است که ارتفاع و قطر ساقه در ارقام آن متفاوت است. سورگوم یکی از مهمترین گیاهان زراعی مناطق خشک جهان است. زیرا حداقل ۹۰ درصد کل تولیدات گیاهی مناطق خشک و نیمه خشک مشتعل بر چهار گیاه گندم، جو، سورگوم و ارزن می‌باشد و تنها ۱۰ درصد محصولات کشاورزی اراضی مذکور را پنبه، دانه‌های روغنی و حبوبات تشکیل می‌دهد (۱).

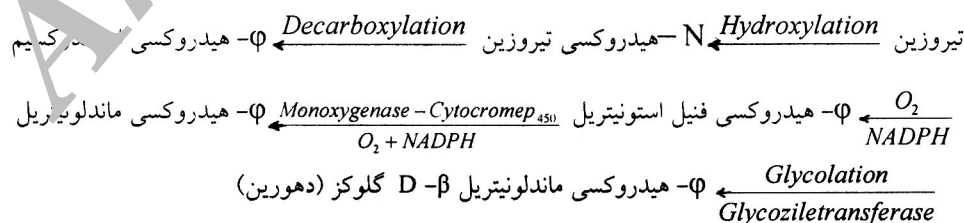
گیاهان علوفه‌ای انواع فراوانی از ترکیبات ضد کیفی را ایجاد می‌کنند که روی همه نوع ارگانسیم، از جانوران عالی تا حشرات، قارچها، باکتریها و سایر گونه‌های گیاهی اثر می‌گذراند. این مواد که حاصل متابولیسم ثانویه، ارزشی برای گیاه نداشته و در فرآیندهای حیاتی گیاه نقشی ندارند (۴). تولید HCN در گیاهان عالی ناشی از کاتابولیسم گلیکوزیدهای سیانوژنتیک می‌باشد، اما سیانوژنز منحصرأ به آن دسته از گیاهانی که سیانولیبید و گلا توئیدهای سیانوژنتیک ذخیره می‌کنند، تعلق پیدا نمی‌کنند. احتمالاً همه گیاهان، عالی مقادیر پائین HCN را به عنوان یک محصول کمکی بیوسنتز تولید می‌کنند. سیانوژنز در حیوانات هم شناخته شده است، اما محدود به بندپایان، به ویژه صدپایان، هزارپایان و حشرات می‌باشد. در قارچها و باکتریها HCN ممکن است از طریق کربوکسیل زدایی اکسایشی گلیسین بوجود آید (۱۱). بیشتر گلیکوزیدهای سیانوژنتیک از آمینواسیدهای

reduction in plant growth protein and K^+ concentration in shoots and roots. Salinity also resulted in increase of Na^+ and prussic acid concentration of shoots. The prussic acid concentration was significantly lower in ammonium treatment without salinity than nitrate and ammonium plus nitrate treatments. Salinity induced significant increase in prussic acid concentration in ammonium feed plants compared with other N nutrition. The highest K^+ concentration and the lowest Na^+ concentration were observed in nitrate and ammonium plus nitrate treatments under salinity. consequently lead to the lower toxicity. On the contrary, ammonium nutrition resulted in the higher accumulation of Na^+ and consequently the higher toxicity that lead to protein reduction, prussic acid accumulation and ammonium toxicity. Without salinity, ammonium is the best N from nutrition. However, under salinity, nitrate and ammonium plus nitrate are recommended due to the higher protein and K^+ concentration and the lower prussic acid. Further experiments are recommended to confirm these results.

Key words: Sorghum, Prussic Acid, Salinity, N nutrition.

مقدمه

گیاهان علوفه‌ای به عنوان مهمترین منبع تأمین نیاز غذایی دامها از دیر باز مورد توجه زارعین و دامداران بوده‌اند. از بین گونه‌های مختلف گیاهان علوفه‌ای، سورگوم به علت دارا بودن ویژگیهایی از جمله سیستم فتوسنتزی (گیاه $C4$)، روز کوتاه بودن، نحوه فعالیت روزنه‌ای و سیستم ریشه‌ای (نسبت به سایر غلات سیستم ریشه‌ای گسترده‌تری

شکل ۱- بیوسنتز گلیکوزیدهای سیانوژنتیک دهورین

نیترات و آمونیوم را جذب می‌کنند. شوری می‌تواند در مراحل مختلف متابولیسم ازت، مانند جذب، احیاء و ساخته شدن پروتئین تأثیر بگذارد (۵).

مواد و روش‌ها

این آزمایش در اواخر اردیبهشت ماه سال ۱۳۷۹ در گلخانه دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان در محیط کشت شنی انجام شد. بذرها پس از ضد عفونی در گلدانهای پلاستیکی که محتوی شن کاملاً شسته شده بودند، کشت گردیدند. ابتدا در درون گلدانها ۱۰ بذر سورگوم کاشته شد، که بعد از گیاهچه‌ها و در مرحله دوبرگی در هر گلدان سه بوته با اندازه یکسان نگاه داشته شده و بقیه بوته‌ها از گلدانها خارج شدند. آبیاری و تغذیه بوته‌ها تا مرحله دو برگی به وسیله محلول ۱/۲ میلی‌مول KNO_3 ، ۱/۵ میلی‌مول $\text{NH}_4\text{H}_2\text{PO}_4$ ، ۲/۵ میلی‌مول $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$ و ۰/۵ میلی‌مول MgSO_4 در لیتر و ترکیبات میکرو بود. این بررسی در یک طرح کاملاً تصادفی در قالب آزمایش فاکتوریل با دو فاکتور شوری و ازت با ۵ تکرار انجام گردید. به منظور بررسی تنش شوری، در چهار روز متوالی به ترتیب مقادیر ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ میلی‌مول کلرور سدیم و بعد از روز چهارم، روزانه به مقدار ثابت ۱۰۰ میلی‌مول کلرور سدیم به گیاهچه‌ها اعمال گردید. همچنین سه نوع محلول هوگلند تبدیل شده با سه نوع تغذیه متفاوت ازت، نیترات به تنهایی، آمونیوم و نیترات به همراه آمونیوم مورد استفاده قرار گرفت. جهت ثابت نگهداشتن غلظت شوری مورد نظر در شن، در روز دوبار به محلول غذایی تغذیه شده و هر چند روز یکبار قبل از اعمال تیمار شوری، محیط شنی با آب شسته می‌شد.

تیمار شوری در دو سطح ۰ و ۱۰۰ میلی‌مول کلرور سدیم و تیمار ازت در سه سطح نیترات $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$ و KNO_3 ، آمونیوم $\text{NH}_4(\text{PO}_4)$ و نیترات به همراه آمونیوم NH_4NO_3 مورد استفاده قرار گرفته است. گیاهچه‌ها در حدود دو ماه به وسیله تیمارهای مربوط در گلخانه بیمار می‌شدند و بعد از برداشت برای صفات اندازه‌گیری صفات فیزیولوژیک و مورفولوژیک، طول بخشهای هوایی، وزن خشک ریشه، هدایت برگ، میزان اسید پروسیک، مقدار پروتئین و سدیم و پتاسیم ریشه و بخش‌های هوایی، به آزمایشگاه انتقال پیدا کردند. برای اندازه‌گیری وزن ماده خشک نمونه‌ها، مقداری از بافت گیاه را ریزن کرده، در پاکت گذاشته و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۵-۷۰ درجه سانتیگراد در داخل آون قرار داده شد. بعد از این مدت بافت خشک شده را وزن کرده و با یک تناسب به وزن خشک کل گیاه پی می‌بریم. برای اندازه‌گیری میزان اسید پروسیک از روش پیشنهاد شده و مورد قبول AOAC^۱ و مقدار پروتئین بافت تر گیاه از روش Lowry^۲ استفاده شد (۶). تجزیه آماری آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی در قالب فاکتوریل انجام شد و مقایسه میانگین تیمارها با استفاده از آزمون L.S.D در سطح احتمال ۵ درصد صورت گرفت. محاسبات آماری و رسم نمودارهای مورد نیاز با استفاده از نرم افزارهای Ms EXCEL، SAS، SPSS انجام گرفت.

تیروزین، فنیل آلانین، والین، لوسین و ایزولوسین مشتق شده‌اند. در گیاه سورگوم عامل مسمومیت، نوعی گلوکوزید سیانوژنیک موسوم به دهورین است، که در قسمت سبز گیاه و در مرحله معینی از رشد ظاهر میگردد. دهورین برای اولین بار در سال ۱۹۰۲ توسط ونستن و هنری با فرمول $\text{C}_{14}\text{H}_{17}\text{O}_7\text{N}$ از سورگوم جداگردید. آنزیمهای گلوکوزیداز و هیدروکسی نیتریل لیاها موجود در گیاهان می‌تواند دهورین را به HCN، گلوکز و هیدروکسی بنزالدئید هیدرولیز نمایند (۱۲، ۱۳) (شکل ۱)

در گیاهان، گلیکوزیدهای سیانوژنیک متنوعی وجود دارند که از جمله می‌توان به Taxiphyllin و Triglochinin در گیاه چمن سیخکی، Maritima، Triglochin، Vicianin در ماش، Dhurrin در سورگوم، Amygdalin در تیره گل سرخ، Prunin در *Prunus serotina* و Linamarin در کتان اشاره نمود. به طور معمول که گلیکوزیدهای سیانوژنیک دهورین در واکوئل‌های سلولهای آبزی و آنزیمهای هیدرولیز کننده مربوط (β - گلیکوزیداز و هیدروکسی نیتریل لیاز) در کاربوپلاست و سیتوزول سلولهای لایه مزوفیل (میانبرگ) وجود دارند (۱۳، ۱۴). سمیت HCN تقریباً فوری بوده و به محض اینکه از گلیکوزیدها آزاد شد اثر خود را نشان می‌دهد. در دامها اثر سمیت HCN به سرعتی است که هموگلوبین خون ترکیب شده و سیانوگلوبین را که قادر به حمل اکسیژن نیست، تشکیل می‌دهد. در ظرف چند دقیقه اکثر حیوانات مسدود شده توسط HCN می‌میرند (۲، ۱۲).

نمک در مقایسه با سایر مواد محدود کننده که در محیط طبیعی وجود دارند، رشد گیاهان را در مقیاس وسیع تری محدود می‌کند (۱). شوری می‌تواند در مراحل مختلف متابولیسم ازت، مانند جذب، احیاء و ساخته شدن پروتئین تأثیر گذارد. به هر حال تأثیر شوری روی متابولیسم ازت و رشد ممکن است بسته به نوع ازت متفاوت باشد. اطلاعات به دست آمده نشان می‌دهد که شوری فعالیت نیترات ردوکتاز را در گندم کاهش می‌دهد و متعاقب آن، با کاهش فعالیت این آنزیم جذب نیترات نیز کاهش می‌یابد (۵). در گیاهان مختلف گزارش شده که شوری فعالیت آنزیمهای احیا کننده آمونیوم و نیترات را کاهش می‌دهد و تغذیه ازت در شرایط شوری موجب القاء فعالیت نیترات ردوکتاز برای احیاء نیترات و همچنین افزایش فعالیت آنزیمهای گلوتامین سنتتاز، گلوتامات سنتتاز و گلوتامات دهیدروژناز برای احیاء آمونیوم می‌شود (۱۲، ۱۳). در غلظت ۱۰۰ میلی‌مول شوری به دلیل افزایش تجمع یون Cl^- در ریشه‌ها، از جذب نیترات کاسته می‌شود (۱۱).

ازت یکی از ترکیبات اساسی در تغذیه گیاهان می‌باشد و کمبود آن به طور مستقیم به عنوان یکی از مهمترین عوامل محدود کننده رشد گیاهان محسوب می‌گردد، زیرا نیاز گیاهان به این عنصر بیش از تمام عناصر دیگر می‌باشد (۳). اگر چه نیترات منبع طبیعی و اصلی ازت برای گیاهان است ولی بسیاری از گیاهان قادرند ازت آمونیاکی را به سهولت جذب و مورد استفاده قرار دهند، مخصوصاً هنگامیکه شرایط محیطی برای افزایش سرعت فتوسنتز و در نتیجه افزایش سرعت رشد مساعد باشد (۴). در مقابل جذب نیترات، جذب آمونیوم به ظاهر با صرف انرژی کمتری انجام می‌شود، اما آمونیوم خاصیت سمی نیز دارد. بنابر این گیاهان تحت شرایط مختلف،

جدول ۱: مقایسه درجه آزادی و میانگین مربعات صفات اندازه‌گیری شده تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی در محیط‌کشت شنی.

منابع تغییر	درجه آزادی	طول بخش هوایی	وزن خشک ریشه	وزن خشک بخش‌های هوایی	وزن خشک کل	نسبت وزن بخش‌های هوایی به ریشه	اسید پروسیک	پروتئین
شوری	۱	۸۰۳/۹*	n.s	۶۰۸/۰*	۱۷۰/۱*	n.s	۰/۹۹۸/۱	۱۷/۹۵*
منبع ازت	۲	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	۴/۷۵*
شوری×ازت	۲	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	۹/۱۷۳*
اشتباه	۲۴	۱۷۶/۴۱	۱۴۰/۰	۳۷۱/۰	۲۰۳/۰	۶۶۶/۰	۵/۸۱۷/۵	۱۷/۱۰
ضرب تغییرات	-	۱۵/۵۳	۶۰/۹۴	۴۵/۲۰	۷۷/۷/۴	۲۹/۴/۲	۶/۵/۸۱	۹/۵۴

n.s معنی دار نیست.
*** به ترتیب در سطح ۱٪ و ۵٪ معنی دار است.

جدول ۲: مقایسه درجه آزادی و میانگین مربعات صفات اندازه‌گیری شده تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی در محیط‌کشت شنی.

منابع تغییر	درجه آزادی	سدیم ریشه	سدیم بخش‌های هوایی	پتاسیم ریشه	پتاسیم بخش‌های هوایی	نسبت وزن پتاسیم به سدیم ریشه	سدیم پروسیک	پتاسیم به سدیم بخش‌های هوایی
شوری	۱	۵۳/۷/۴*	n.s	۱۶/۹۳*	۱۵/۷/۷*	n.s	۲/۲۴۷*	n.s
منبع ازت	۲	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s
شوری×ازت	۲	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s	n.s
اشتباه	۲۴	۱۶/۶/۱	۴۶/۱۳	۱۶/۶/۰	۰/۴/۰۹	۳۶/۱	۶۳/۰	۱۷/۰
ضرب تغییرات	-	۲۷/۰/۱	۸۹/۹۷	۲۲/۹/۶	۵۰/۳/۷	۵۶/۵/۳	۶۳/۷/۱	۶۳/۷/۱

n.s معنی دار نیست.
*** به ترتیب در سطح ۱٪ و ۵٪ معنی دار است.

جدول ۳: تاثیر تیمارهای آزمایشی بر میانگین صفات مورد نظر در محیط کشت شنی.

تیمار	طول بخش هوایی (سانتیمتر)	وزن خشک ریشه (گرم)	وزن خشک بخش‌های هوایی (گرم)	وزن خشک کل (گرم)	نسبت بخش‌های هوایی به ریشه
سطوح شوری					
mM کلرور سدیم	۸۴/۲۱	۰/۳۸۸	۱/۰۰۳	۱/۳۹	۲/۸۵
۱۰۰ mM کلرور سدیم	۷۲/۶۴	۰/۲۸۱	۰/۶۱۹	۰/۹۰۲	۲/۵۲
LSD	۴/۵۲	۰/۱۱	۰/۱۹۳	۰/۲۸۲	۰/۵۵۹
سطوح ازت					
نیترات	۷۴/۴۳	۰/۳۳۳	۰/۸۳۳	۱/۱۶۷	۲/۶۰۳
آمونیم	۷۹/۸۲	۰/۳۴۵	۰/۸۱۹	۱/۱۷	۲/۶۱۵
نیترات آمونیم	۸۱/۰۳	۰/۳۲۵	۰/۷۸۲	۱/۱۰۸	۲/۸۵
LSD	۵/۵۴	۰/۱۳۵	۰/۲۳۶	۰/۳۴۵	۰/۶۸۴

میانگین هر ستون که در یک حرف مشترک می‌باشند با آزمون LSD تفاوت معنی‌داری ندارند.

نتایج

نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) نشان می‌دهد که اثر شوری در اغلب صفات مورد نظر معنی‌دار است. در صورتیکه اثر سطح ازت و شوری ازت به غیر از ارتفاع بوته برای کلیه صفات معنی‌دار نیست. براساس جدول مقایسه میانگین (جدول ۳) مشخص شده است که تیمار شوری موجب کاهش معنی‌دار صفات رشد گردیده است. بررسی اثر تیمار ازت مشخص کرد که طول بخش هوایی و نسبت وزن بخش هوایی به ریشه در تیمار نیترات به همراه آمونیم بیشترین مقدار را دارند، همچنین وزن خشک ریشه و وزن خشک کل تیمارها اختلاف آماری وجود نداشت. نتایج جدول ضرایب معادلات رگرسیون خطی نشان داد که در تیمار شوری، درصد کاهش صفات مورد نظر در تیمار آمونیم بیشتر از دو تیمار نیترات و نیترات به همراه آمونیم است که این کاهش برای طول بخش هوایی در تیمار آمونیم در سطح ۵٪ معنی‌دار است. در صورتیکه برای بقیه صفات مورد نظر اختلاف معنی‌داری مشاهده نشده است.

اثر شوری و ازت شوری بر غلظت اسیدپروسیک در سطح ۱٪ معنی‌دار است، در صورتیکه اثر سطح ازت بر غلظت اسیدپروسیک معنی‌دار نیست (جدول ۱). براساس جدول مقایسه میانگین (جدول ۴) مشخص شده است که تیمار شوری موجب افزایش معنی‌دار اسیدپروسیک گردیده است. بررسی اثر تیمار ازت مشخص کرد که مقدار اسیدپروسیک در تیمار آمونیم نسبت به تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیم بیشتر است و بین این تیمارها اختلاف آماری مشاهده نشده است. نتایج حاصل از جدول ضرایب معادلات رگرسیون خطی حاکی از آنست که در شوری، درصد افزایش غلظت اسیدپروسیک در تیمار آمونیم بیشتر از تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیم بود و این افزایش در تیمار آمونیم برخلاف دو تیمار دیگر در سطح

۱٪ درصد معنی‌دار است.

اثر شوری، ازت و شوری × ازت بر غلظت پروتئین در سطح ۱٪ معنی‌دار است (جدول ۱-۱). بررسی نتایج حاصل از جدول مقایسه میانگین (۱-۴) حاکی از آن است که تیمار شوری موجب کاهش معنی‌دار مقدار پروتئین برگ گردیده است. بررسی تیمار ازت مشخص کرد که مقدار پروتئین برگ در تیمار آمونیم بیشتر از تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیم است و بین این تیمارها نیز اختلاف معنی‌داری وجود دارد. نتایج حاصل از جدول ضرایب معادلات رگرسیون خطی نشان می‌دهد که در شوری درصد کاهش پروتئین در تیمار آمونیم بیش از دو تیمار دیگر است و این درصد کاهش پروتئین در تیمار آمونیم در سطح ۱٪ معنی‌دار است.

اثر شوری در صفات مورد نظر به غیر از سدیم، پتاسیم و نسبت پتاسیم به سدیم بخش هوایی برای کلیه صفات معنی‌دار است، در صورتیکه اثر تیمارهای ازت و شوری ازت برای کلیه صفات معنی‌دار نیست (جدول ۲). نتایج جدول مقایسه میانگین (جدول ۴) نشان می‌دهد که اثر تیمار شوری موجب افزایش غلظت سدیم بخش هوایی و ریشه و کاهش غلظت یونهای پتاسیم و نسبت پتاسیم به سدیم بخش‌های هوایی و ریشه گردید. اما این اختلاف به غیر از سدیم و پتاسیم بخش‌های هوایی برای بقیه صفات معنی‌دار است. بررسی اثر تیمار ازت مشخص کرد که به لحاظ وجود مقدار سدیم بخش هوایی و ریشه پتاسیم بخش هوایی و نسبت پتاسیم به سدیم ریشه اختلاف معنی‌داری بین تیمارها وجود ندارد و بیشترین مقدار سدیم ریشه در تیمار آمونیم و بیشترین مقدار سدیم بخش هوایی در تیمار نیترات به همراه آمونیم مشاهده شده است. از نظر پتاسیم ریشه اختلاف معنی‌دار بین نیترات و دو تیمار دیگر وجود دارد. به طوریکه بیشترین مقدار پتاسیم ریشه در تیمار نیترات به همراه آمونیم مشاهده شده است. نتایج حاصل از جدول

جدول ۴ : تأثیر تیمارهای آزمایشی بر میانگین صفات مورد نظر در محیط کشت شنی.

تیمار	اسیدپوسیک	پروتئین	سدیم ریشه	سدیم بخش‌های هوایی	پتاسیم ریشه	پتاسیم بخش‌های هوایی	نسبت وزن پتاسیم به سدیم ریشه	نسبت وزن پتاسیم به سدیم بخش‌های هوایی
(میکروگرم در گرم وزن تر)	(میلی‌گرم در گرم وزن خشک)	(میلی‌گرم در گرم وزن خشک)	(میلی‌گرم در گرم وزن خشک)	(میلی‌گرم در گرم وزن خشک)	(میلی‌گرم در گرم وزن خشک)	(میلی‌گرم در گرم وزن خشک)		
۱۹۴/۵	۹/۷۲	۹/۳۹	۶/۸۲	۳/۶۹	۲/۵۷	۵۶۲/۰	۱۱۱/۰	۲۵۵/۰
۳۵۲/۸	۷/۸۴	۱۲/۰۷	۸/۳۰	۲/۲۳	۱۹/۱	۵۰۰/۰	۲۴۹/۰	
LSD	۰/۷۵	۱/۵۰۷	۲/۲۵	۰/۴۷۵	۰/۶۶۰	۳۱۱/۰	۱۶۱/۰	
منبع ازت								
نیترات	۲۵۹/۹	۹/۱۹	۱۰/۳۲	۷/۴۷	۲/۵۶	۲/۴۰۳	۰/۳۰۲	۰/۴۳
آمونیم	۳۱۳/۶	۹/۴۹	۱۱/۲۴	۷/۳۰۵	۳/۱۲	۲/۲۷	۰/۳۲/۰	۰/۴۲/۰
نیترات آمونیم	۲۴۷/۵	۷/۸۲	۱۰/۶۴	۷/۸۷	۳/۱۹۷	۲/۰۳	۰/۳۸/۰	۰/۳۵۹
LSD	۵۷/۴۸	۰/۹۲	۱/۸۵	۲/۶۶	۲/۵۸۲	۰/۸۱۶	۰/۱۳/۰	۰/۲۰۴

میانگین‌های هر ستون که در یک حرف مشترک می‌باشند با آزمون LSD تفاوت معنی‌داری ندارند.

ضرایب معادلات رگرسیون خطی نشانگر آن است که در شوری درصد افزایش سدیم بخش‌های هوایی و ریشه در تیمار آمونیم بیشتر از تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیم است و این افزایش در تمام تیمارها معنی‌دار نیست. همچنین درصد کاهش پتاسیم و نسبت پتاسیم به سدیم بخش‌های هوایی و ریشه در تیمارهای آمونیم در سطح ۵٪ معنی‌دار است و این کاهش برای پتاسیم ریشه در تیمار نیترات به همراه آمونیم و برای پتاسیم بخش‌های هوایی در تیمار آمونیم بیشتر از تیمارهای دیگر است.

بحث

به طور کلی مشاهده شده است که تیمار شوری موجب کاهش صفات رویشی گیاه از جمله ارتفاع، سطح برگ، ضخامت برگ و قطر ساقه می‌شود. بعد از اعمال تیمار شوری گیاهان به رنگ سبز روشن ظاهر می‌گردند و علائم سوختگی در نوک برگ‌های پیر مشاهده می‌گردد. گیاهان تحت تنش شوری دارای بافت‌های لیفی تری نسبت به گیاهان شاهد می‌باشند.

نتایج نشان داد که با اعمال شوری در گیاهان مورد نظر تیمار نیترات و نیترات به همراه آمونیم بیشترین مقدار طول بخش‌های هوایی، وزن خشک بخش‌های هوایی، ریشه و وزن خشک کل را دارا می‌باشند. تحقیقات نشان داد که گیاهان تغذیه شده با آمونیم، وزن خشک ساقه و برگ و وزن خشک کل بیشتری نسبت به گیاهانی که با نیترات مورد تغذیه قرار گرفته‌اند، تولید می‌کنند (۹). محققان گزارش کردند که سورگوم در محلول‌های غذایی که منبع ازت آن آمونیم باشد، در مقایسه با محلول‌های غذایی که منبع ازت آن نیترات می‌باشد، رشد بهتری دارد (۸). گزارشات قبلی نشان داد که اثرات متفاوت نیترات و همچنین آمونیم بر رشد، بستگی به محلهایی دارد که گیاه آنها را تثبیت می‌کند. بیشترین فعالیت نیترات ردوکتاز در گیاهان در بخش‌های هوایی صورت می‌گیرد و نیترات عمدتاً در برگ‌ها احیاء می‌شود و قندهای موجود در بخش‌های هوایی برای تثبیت به کار می‌روند. اما آمونیم بیشتر در ریشه تثبیت می‌شود و در هنگام تغذیه آمونیم، قندهای موجود در ریشه به مقدار زیادی تامین‌کننده انرژی و اسکلت کربنی لازم برای تثبیت آمونیم می‌باشد. رجیمی در آزمایشات خود نشان داد که با افزایش سطوح غلظت نمک در محیط، طول بخش‌های هوایی، ریشه و وزن خشک ارقام سورگوم به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. در گیاهان علوفه ای، شوری باعث کاهش بیشتر تولید علوفه در گیاهان

تغذیه شده با آمونیوم نسبت به گیاهان تیمار شده با نیترات می شود (۱۳). در این بررسی مقایسه نسبت وزن بخش هوایی به ریشه نشان داد که شوری باعث کاهش این نسبت در گیاهان مورد نظر شده است. همچنین گیاهان تیمار شده با نیترات، بیشترین مقدار این نسبت را به خود اختصاص داده اند. اثر متقابل شوری و تغذیه ازت نشان داد که در شوری، نسبت وزن برگ به ساقه در تیمار آمونیوم بیش از تیمارهای دیگر و نسبت وزن بخش هوایی به ریشه در تیمار نیترات به همراه آمونیوم بیش از دو تیمار دیگر می باشد. این نتایج مشخص می کند که در تیمار نیترات به همراه آمونیوم رشد بخش هوایی بیش از رشد ریشه می باشد. محققان نشان دادند که کاهش وزن خشک کل تحت تیمار شوری در گیاهان تیمار شده با آمونیوم بیشتر از گیاهان تیمار شده با نیترات می باشد (۵). Botella همکاران (۹) نیز نتیجه گرفتند که نسبت ساقه به ریشه تحت تنش شوری و در شرایطی که منبع نیتروژن، نیترات و نیترات به همراه آمونیوم باشد کاهش می یابد.

عمده ترین اثر تنش شوری بر گیاهان بیولوژیکی از رشد می باشد. طبق نتایج بدست آمده، کاهش رشد که بخش شده است، نتیجه ممانعت از بزرگ شدن و تقسیم سلولی است. تحت تاثیر فرآیندهای فیزیولوژیکی متعددی مانند عدم تعادل یونی، تغییر در وضعیت آب گیاه، اختلال در جذب عناصر، کاهش کارایی فتوسنتز و اختلال در جذب، احیاء و متابولیسم ریز و پروتئین می باشد (۵).

این بررسی نشان داد که شوری موجب افزایش غلظت اسیدپروسیک و کاهش غلظت پروتئین گردیده است. همچنین تحت تغذیه ازته، گیاهان تیمار شده با آمونیوم بیشترین مقدار اسیدپروسیک و پروتئین کل را دارا می باشد. اثر متقابل شوری و ازت نشان داد که در گیاهان شاهد کمترین مقدار اسیدپروسیک و بیشترین مقدار پروتئین در تیمار آمونیوم مشاهده شده است. در صورتیکه تحت تنش شوری کمترین مقدار اسیدپروسیک در تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیوم و بیشترین مقدار پروتئین نیز در تیمار نیترات و آمونیوم دیده شده است. Botella و همکاران (۹) در آزمایشات خود به این نتیجه رسیدند که شوری به طور اختصاصی میزان جذب نیترات و آمونیوم را کاهش می دهد. محققان نشان دادند که شوری روی متابولیسم ازت تاثیر می گذارد، به طوریکه موجب کاهش جذب نیترات می شود و از انتقال نیترات به آوند چوبی جلوگیری می کند (۱۰). نتایج بدست آمده حاکی از آن است که، تحت تنش شوری، جذب و احیاء ازت کاهش می یابد. یون کلر از جذب نیترات و یون سدیم از جذب آمونیوم جلوگیری می کند. با کاهش جذب ازت، گیاهان قدرت جذب پروتئین را از دست می دهند. یکی از مکانیسم هایی که گیاهان برای مقابله با شوری انجام می دهند، تجزیه پروتئین و افزایش اسیدهای آمینه مورد نیاز برای حفظ پتانسیل اسمزی می باشد. با کاهش سرعت سنتز پروتئین و افزایش اسید آمینه، فرصت برای سنتز گلوکوزیدهای سیانوژنیک فراهم می شود.

شوری سبب افزایش سدیم و کاهش پتاسیم بخش هوایی و ریشه گردید. مقایسه بین تیمارهای ازت نشان داد که در شوری بیشترین

غلظت پتاسیم بخش هوایی در تیمار نیترات و نیترات به همراه آمونیوم و بیشترین غلظت پتاسیم ریشه در تیمار آمونیوم و نیترات به همراه آمونیوم مشاهده شده است. به عبارت دیگر این تیمارها توانستند تحت تنش شوری اثر کاهندگی پتاسیم را در گیاهان مورد نظر جبران کنند. همچنین در شوری کمترین مقدار سدیم بخش هوایی در تیمار نیترات و کمترین مقدار سدیم ریشه در تیمار نیترات و نیترات به همراه آمونیوم شاهد دیده شده است. بطوریکه این تیمارها نسبت به تیمار آمونیوم، از تجمع سدیم در اثر افزایش شوری بیشتر جلوگیری کرده و کمترین مقدار غلظت سدیم را دارا می باشند. در نتیجه تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیوم بیشترین مقدار نسبت پتاسیم به سدیم بخش هوایی را دارا می باشند. عبدل زاده و همکاران (۵) نشان دادند که در گیاهان تیمار شده با آمونیوم و تحت شوری، یونهای Na^+ و Cl^- بیشتر در برگها و شاخه های گیاهان و در گیاهان تیمار شده با نیترات این یونها در ریشه انباشته می شوند. محققان گزارش کردند که غلظت پتاسیم در ساقه ها با افزایش سطوح نمک در محلولهایی که شامل نیترات یا آمونیوم بود، کاهش می یابد. محققان نشان دادند که سدیم جایگزین کلسیم در غشاهای سلولهای ریشه شده و منجر به اختلال در جریان پتاسیم می شود. سورگوم جزو گیاهان Excluder می باشد. این گیاهان تحت تنش شوری، نمکها را در مناطق مخصوصی در خود ذخیره و یا آنها را دفع می کنند. از سوی دیگر، با توجه به اینکه نسبت پتاسیم به سدیم در گیاهان یک نسبت بحرانی می باشد و با افزایش این نسبت، مقاومت به شوری نیز در گیاهان افزایش می یابد، می توان نتیجه گرفت که سورگوم تحت تنش شوری، هنگامیکه با تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیوم مورد تغذیه قرار گیرد، مقدار سدیم کمتری را جذب کرده و اثرات سمیت سدیم را نیز کاهش می دهد.

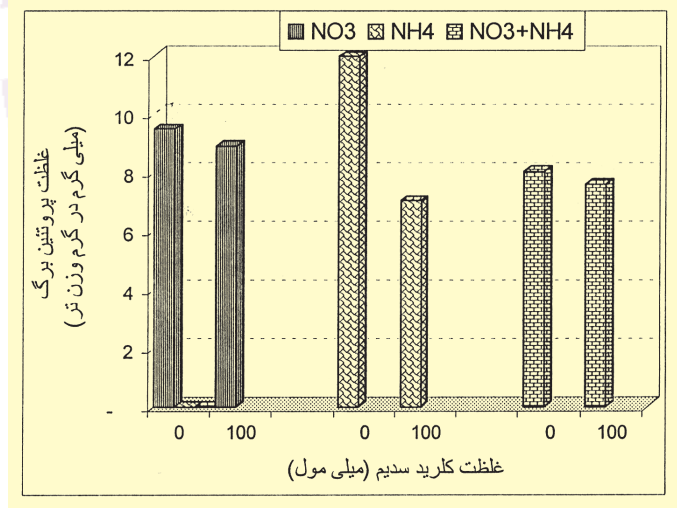
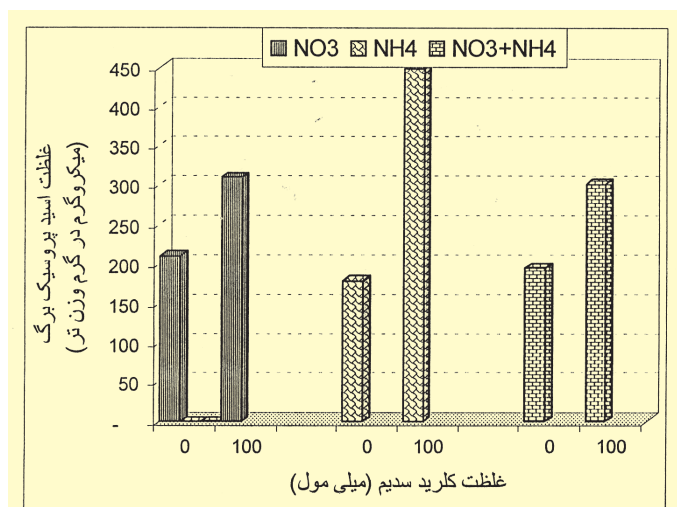
در پایان مشخص شد که تحت تنش شوری، میزان تجمع سدیم بخشهای هوایی در تیمار آمونیوم بیش از تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیوم می باشد. بطوریکه افزایش سدیم بخش های هوایی منجر به کاهش فعالیت آنزیمها به خصوص آنزیم نیترات ردوکتاز (آنزیم احیاکننده نیترات) در گیاهان تیمار شده با سورگوم است. با کاهش احیاء آمونیوم، سنتز پروتئین نیز کاهش یافته و سنتز آمونیاک در گیاهان مورد نظر بوجود می آید. کاهش سنتز پروتئین باعث کاهش تولید اسیدهای آمینه پیش ساز اسیدپروسیک افزایش یافته و میزان این اسید در گیاهان تحت تنش شوری و تیمار شده با آمونیوم بالا رود. به طور کلی تحت تنش شوری تیمارهای نیترات و نیترات به همراه آمونیوم نسبت به تیمار آمونیوم، به لحاظ اینکه بالاترین نسبت وزن پتاسیم به سدیم بخش های هوایی، بیشترین مقدار پروتئین و کمترین مقدار اسیدپروسیک را دارا می باشند، برای گیاه سورگوم توصیه می شوند.

پاورقی

- ۳- کریمی، ه. ۱۳۶۹. زراعت و اصلاح گیاهان علوفه ای. انتشارات دانشگاه تهران. صفحه ۴۳۰.
- ۴- والتن، پیتردی. ۱۳۷۱. تولید و مدیریت گیاهان علوفه ای. ترجمه م. مدیر شانه چی. انتشارات آستان قدس رضوی صفحه ۵۴۰.

منابع مورد استفاده

- ۱- صانعی، ج. و رضیائی موسوی. ۱۳۷۳. مقاومت به شوری در گیاهان. نشریه ادواری واحد گران. شماره ۱، صفحه ۲۰-۲۸.
- ۲- فضلای، ف. ر. اوصیاء، ر. شمس و م. فرزاد. ۱۳۶۷. زراعت سورگوم. انتشارات سازمان ترویج کشاورزی. صفحه ۱۲۱-۱۵۰.

نمودار ۱: غلظت اسید پروسیک و پروتئین برگ تحت تیمار شوری و ازت.

5-Abdolzadeh, A., S. Kazuto, and K. Chiba. 1998. Effect of salinity on growth and ion content in *Lolium multiflorum*, *L.perenne* and *Festuca arundinaceae*. J.jap.Soc.reveget. Thec.23(3): 161-169.

6-Association of official analytical chemists. 1980. Official methods of analyses. 13Tha.AOAC. Washington, DC.

7-Begam, F., J.L. Karmoke, and O.A. Fattah. 1992. The effect of salinity on germination and its correlation with K^+ , Na^+ , Cl^- accumulation in germination seed of *Triticum aestivum*. Plant Cell Physiol, 33:1004-1009.

8-Bernardo, L.M., R.B., Clark, and J.W. Maranville. 1984. Nitrate and ammonium ratio effects on mineral element uptake by sorghum. J.Plant Nut, 2:577-589.

9-Botella, M.A., A. Cerda, V. Matinez, and S.H. Lips. 1994. Nitrate and ammonium uptake by wheat seedlings as affected by salinity and light. J.Plant Nut, 17: 839-850.

10-Cramer, M.D., A. Schierholt, Y.Z. Wang, and S. H. Lips. 1995. The influence of salinity on the utilization of root anaplerotic carbon and nitrogen metabolism in tomato seedlings. J. Exp. Bot, 46:1569-1577.

11-Leidi, E.O., M. Silberbush, and S.H. Lips. 1991. Wheat growth as affected by nitrogen type, pH. And salinity. I. Biomass production and mineral composition. J.Plant Nut, 14: 235-246.

12-Poulton, J.E. 1990. Cyanogenesis in plants. Plant Physiol, 94:401-405.

13-Silberbush, M., and S.H. Lips. 1991. Potassium, nitrogen, ammonium / nitrate ratio and sodium chloride effects on wheat growth. J. Plant Nut, 14:765-773.

14-Zuegg, J., U.G. Wagner, and C. Krathy. 1996. Mechanism of cyanogenesis: Analysis by crystal structure of hydroxynitrile lyase from *Heava brasiliensis* and substrate modeling.